

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg skal prøve paa at give et tilfredsstillende Svar paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Korsgaard rettede til mig. Ved en Driftskrise forstaar jeg økonomiske Forhold i et Erhverv, som bestaar deri, at man prismæssigt er inde i en Periode, hvor Driften giver Underskud, fordi man maa konkurrere med sine Konkurrenter over hele Verden, idet der er Vareoverskud, og man skal prøve paa at vinde et stærkere Fremstød for sin Produktion senere. Hvis det kun er en Driftskrise som den, vi nu er inde i, anser jeg det for givet, at der ingen som helst Fare er for det danske Landbrug; noget saadant kan en hvilken som helst erhvervsdrivende komme ud for, som i det frie Erhverv konkurrerer med den øvrige Verden; og Resultatet vil efter al Sandsynlighed blive, at han vinder i Konkurrencen og faar Fordelen ved Prisfaldsperioden. Men anderledes er det, naar man, som i Landbruget, har en kombineret Prioritetsforrentning og almindelig Drift. Da stiller det sig saadan — som jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Korsgaard om, at det gør, som Forholdene er i det praktiske Liv —, at en Landmand godt kan taale at drive sin Bedrift med Underskud en 2—3 Aar og endda komme til Hægterne og overvinde Vanskelighederne; men han kan det ikke, hvis hans Prioriteter er af en saadan Art, at han i den Tid ikke kan svare Renterne, saa hans Kreditorer kommer og smider ham ud fra Hus og Hjem. Det er det, jeg kalder for Gældskrisen, der følger i Produktionskrisens Spor. De to Ting er uløseligt knyttet til hinanden i det danske Landbrug, som det nu former sig for danske Landmænd. Og derfor hævder jeg, at Vanskelighederne, de fortvivlede Tilstande i dansk Landbrug, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paapeger, eksisterer kun for de Landboere, der har købt deres samlede Ejendomme under Højkonjunkturen til en Pris, som har paaført dem en Prioritet, som knuger dem til Jorden, og derfor er det dem, der er ude for Vanskelighederne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelser var meget klare. Ingen kan selvfølgelig be-

nægte, at den Mand, der har en Kapital at tage af, kan holde et Underskud ud længere end den, som ingen Kapital har at tage af. Det er saa ganske oplagt, saa det behøver man ikke at forklare. Men Problemet er, om det i Øjeblikket med de Priser, vi har, overhovedet kan betale sig at dyrke Korn paa den danske Jord, naar der skal betales en Arbejds løn, der svarer til den almindelige; og inde i Byerne har jeg ikke Indtrykket af, at man mener, at den Arbejds løn, man giver paa Landet, er for høj. Og derfor er det altsaa, at jeg vil hævde, at som Kornpriserne ligger i Dag med en Pris af 8 Kr. pr. Td. Byg, kan det ikke betale sig at dyrke Korn paa den danske Jord; og det kalder jeg en Driftskrise. Man har Lov til at haabe, at den vil fortage sig; men at den er der og vil blive meget slem, hvis Prisen holder sig, er fuldkommen givet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg kan ikke give et klarere Svar paa det stillede Spørgsmaal end det, jeg forsøgte at give. Og naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard endda ikke kan forstaa det, der foregaar i Landbruget, maa jeg opgive Ævred.

Hans Hansen: Jeg vil gerne ganske kort overfor det høje Ting fremdrage en Sag, som i og for sig er en gammel Sag. Det er et Spørgsmaal, som har været forelagt de forskellige Ministerier igennem en Aarrække, og jeg har nu faaet Anmodning om at fremføre den her i Tinget.

Det drejer sig om en gammel Ekspropriationssag, et Tilfælde, hvor i sin Tid Staten igennem Brændselsnævnet eksproprierede en Ejendom i det vestlige Jylland for at bryde Brunkul. Da Sagen nu har været fremme igen og er gjort til Genstand for en Række Artikler i Dagbladene, bl. a. i „Kolding Folkeblad“, og da ogsaa jeg er af den Mening, at den maa tages op til Revision, vil jeg gerne ganske kort fremstille, hvad det drejer sig om.

Da Brændselsvanskelighederne i 1917 skabte Interesse for Brunkulslejerne i Herning-Egnen, var der et Entreprenørfirma, der købte en Gaard i Arnborg Sogn ved Fasterholt. Denne Gaard, der ejedes af en Mand, som hed Troels Jensen-Bjerre, havde en Værdi i Handel og Vandel som Avlsgaard betragtet paa ca. 35 000 Kr., men da der som Undergrund var Brunkul i stor Mængde, fik Gaarden under den foreliggende Brændsels-